

[Socialministeren]

Landssamarbejdsudvalget, nedsat i henhold til sygesikringslovens § 27, har således i 1973 truffet afgørelse om, at den offentlige sygesikring ikke var forpligtet til at acceptere en transport af en læges tilgodehavende til et af lægen oprettet aktieselskab. I landsoverenskomsten af 1976 er forudsætningen om, at lægevirkosomhed i selskabsform er udelukket i forhold til den offentlige sygesikring, direkte fastsat i overenskomstens § 37. Herefter kan tilrettelæggelse af almen praksis som et aktieselskab eller et anpartsselskab ikke anerkendes i forhold til den offentlige sygesikring.

I sygesikringsoverenskomsterne med speciallægerne og tandlægerne findes ikke en udtrykkelig bestemmelse svarende til landsoverenskomstens § 37, men det er som i landsoverenskomsten fra 1973 ligeledes her en forudsætning, at der ikke kan drives sygesikringsvirkosomhed i selskabsform. Dette er begrundet i sygesikringens interesse i at have personligt ansvarlige ydere tilknyttet sygesikringen. Af hensyn til forholdet mellem yder og sikret samt forholdet mellem yder og sygesikring findes det mest hensigtsmæssigt, at forudsætningen opretholdes.

Der ligger dog ikke heri nogen indskrænkning i sygesikringens yderes adgang til at drive deres praksis i fast ejendom, der ejes af et selskab.

Ole Hovmand (FP):

Jeg var stærkt i tvivl, da jeg stillede spørgsmålet, hvilken minister jeg skulle stille det til. Jeg var i tvivl om, hvorvidt det skulle være inderigsministeren, skatte- og afgiftsministeren eller socialministeren, og jeg må konstatere, at jeg endnu en gang har ramt hus forbi, da ministeren åbenbart ikke kender noget til de verserende rygter. Vi har i Dansk Tandlægeforening modtaget papirer vedrørende forhandlinger med sygesikringen om vedkommende spørgsmål. Der har også været forhandlinger med skattevæsenet om det, og jeg mener, det er ejendommeligt, at det ikke er kommet ministeren for øre.

Med hensyn til at det ikke står i overenskomsten, synes jeg, det ville være rigtigt, om der blev ført tilsyn med, at der stod det samme i overenskomsten med tandlægerne, som der står i overenskomsten med lægerne, hvis det ikke kan lade sig gøre. Der er 120 tand-

læger, som driver klinik på denne måde, og jeg kan forudse, hvilket ragnarok det vil blive, hvis de skal gennemgå deres regnskaber fem år tilbage og lave deres selvangivelser om. Jeg vil gå ud fra, at de nok ikke får nogen fordel af at vende tilbage til den anden praksisform. De har alle sammen gjort det i god tro til, at det kunne lade sig gøre. Deres selskaber er blevet tinglyst, og jeg mener, det er under al kritik, at man på så sent et tidspunkt tager det op.

Den egentlige årsag til, at det kommer op nu, kunne jeg forestille mig er socialdemokratiets sundhedsprogram. Jeg har set en tandlæge, der erklærede, at han var socialdemokrat, bygge videre på socialdemokratiets sundhedsprogram, og ifølge hans udlægning skulle den goodwill, tandlægerne har at sælge, kunne overgå i en pensionsform, og så kan jeg godt se, det ikke er særlig rart, hvis tandlægen i forvejen har solgt den til sit anpartsselskab. Hvis det er det, der er årsagen, vil jeg gerne høre ministerens udtalelse herom.

Hermed sluttede spørgsmålet.

5) Til *socialministeren* af:

Arentoft (FP):

»Vil ministeren oplyse, med hvilken begrundelse de to børn på 8 og 9 år blev fjernet fra Henning Becker den 11. oktober 1977, samt oplyse børnenes opholdssted og tidspunkt for deres eventuelle tilbagesendelse til Henning Becker?«

(Spm. nr. 229).

Skriftlig begrundelse.

Børnene blev efter det for mig oplyste fjernet den 11. oktober 1977 alene på ordre fra formanden for Helsinges sociale udvalg, viceborgmester Peter Petersen, og så vidt jeg ved, er sagen endnu ikke forelagt socialudvalgets medlemmer i Helsinges.

Det findes urimeligt, at børnene er anbragt på et ukendt sted og er helt uden forbindelse med Henning Becker, som de betragter som deres nærmeste og virkelig faste holdepunkt.

Arentoft (FP):

Mit spørgsmål er stillet til socialministeren, men i mit oprindelige spørgsmål stod: